

Arrest

nr. 288 238 van 27 april 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 februari 2023.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat M. KIWAKANA die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij haar huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van verzoekster haar eerste verzoek om internationale bescherming, ingediend op 17 februari 2020, nam het Commissariaat-generaal op 31 maart 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan haar beweerde herkomst uit het dorp Tuulo Barwaaqo in de provincie Gedo in Zuid-Somalië. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van haar verzoek vormt, te verzwijgen maakt verzoekster door haar eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade, zo duidt de commissaris-generaal. Ingevolge het door verzoekster ingediende beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), wordt verzoekster bij arrest met nummer 260 851 van 17 september 2021 niet erkend als vluchteling en wordt haar de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 4 november 2021 dient verzoekster huidig volgend verzoek om internationale bescherming in waarbij zij verwijst naar de asielmotieven die zij in het verleden heeft uiteengezet. Ter staving van onderhavig verzoek legt zij getuigenissen neer van andere Somaliërs die in België erkend werden als vluchteling en die bevestigen dat zij afkomstig is uit het dorp Tuulo Barwaaqo, alsook een bevestiging van haar ex-echtgenoot, eveneens als vluchteling erkend in België. Ook legt verzoekster de documenten neer in verband met de oprichting van de Sade-gemeenschap in België en de publicatie van deze organisatie als vereniging zonder winstoogmerk (vzw) in het Belgisch Staatsblad. Deze gemeenschap bestaat uit in België verblijvende Somaliërs van de Marehan-clan.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd waarbij de commissaris-generaal met verwijzing naar verzoeksters verklaringen uiteenzet naar welke elementen zij verwijst en welke zij herhaalt.

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal op goede gronden om welke redenen de door verzoekster bijgebrachte documenten niet worden weerhouden. Zo stelt hij vast dat de voorgelegde documenten slechts getuigenissen betreffen van derden, die niets bijbrengen aan de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas en herkomst. Dergelijke getuigenissen hebben immers slechts waarde voor zover zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen van verzoekster, hetgeen in casu niet het geval is, zo stipt de commissaris-generaal aan. Ook aangaande de kopie van de verblijfskaart van haar ex-partner merkt hij op dat deze getuigenis niet samengaat met geloofwaardige verklaringen van verzoekster over uw Somalische herkomst. Betreffende de afkomst van haar ex-partner uit Tuulo Barwaaqo afkomstig is, de positieve beslissing in zijn hoofde en de komst van verzoekster naar België via gezinshereniging, benadrukt de commissaris-generaal hetgeen de Raad hierover in zijn arrest heeft gesteld. Tot slot merkt de commissaris-generaal wat betreft de door verzoekster neergelegde documenten over de oprichting van de Sade-gemeenschap in België op dat deze documenten verder niets bijdragen aan haar verklaringen of de ongeloofwaardigheid van haar herkomst niet weet te wijzigen, gezien deze documenten enkel bevestigen dat de Sade-gemeenschap werd opgericht, in België, als een vereniging zonder winstoogmerk. Hij voegt hieraan toe dat de bevestigingen door de verschillende leden van de oprichters van deze vereniging verzoekster uit Tuulo Barwaaqo afkomstig is, de ongeloofwaardigheid van haar beweerde herkomst niet herstelt, gezien zij niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen van verzoekster en slechts getuigenissen zijn van derden. Tot slot stelt de commissaris-generaal dat ook de opmerking dat deze personen haar familie en gezin in Somalië zouden hebben gekend absoluut niets bijdraagt.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het uiten van haar ongenoegen, het herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

5.1. De Raad stipt vooreerst aan dat verzoekster onderhavig beroep niet kan aanwenden als een vorm van beroep tegen de beoordeling in het kader van haar vorig verzoek om internationale bescherming die definitief is geworden. Het doel van onderhavig beroep kan er niet in bestaan opnieuw een uitspraak te verkrijgen over elementen die reeds in de beslissing met betrekking tot een eerder verzoek om internationale bescherming op definitieve wijze werden beoordeeld. Zoals de commissaris-generaal terecht aangeeft, staan er geen beroepsmogelijkheden tegen de eerdere beslissing van de commissaris-generaal inzake het vorige verzoek om internationale bescherming meer open en dient de beoordeling ervan derhalve als vaststaand te worden beschouwd, behoudens indien de commissaris-generaal bij de beoordeling van de aangevoerde elementen vaststelt dat deze gegevens "nieuw" zijn in de zin dat zij "de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt", m.a.w. of ze van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan voorheen. Hij stelt echter vast dat er in onderhavig dossier geen dergelijk element voorhanden is. De commissaris-generaal specificeert hierbij terecht dat gezien geen geloof kan worden gehecht aan haar werkelijke herkomst uit het dorp Tuulo Barwaaqo, gelegen in de Zuid-Somalische provincie Gedo, immers ook geen geloof kan worden gehecht aan de door haar opgeworpen vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan, en die zij in het kader van haar eerste volgende verzoek gewoonweg herhaalt.

In weerwil van wat verzoekster lijkt voor te houden, werd er in casu door de commissaris-generaal wel degelijk en afdoende rekening gehouden met de door haar bijgebrachte elementen en neergelegde documenten, en werd een geïndividualiseerd onderzoek gevoerd. Verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd waar zij poneert dat alles zonder meer aan de kant wordt geschoven met als argument dat haar vorige asielaanvraag negatief werd afgesloten. De Raad wijst er hierbij op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoekster spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De commissaris-generaal heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekster aanbracht in het kader van haar huidig volgend beschermingsverzoek. Hij heeft deze afdoende onderzocht alsook zorgvuldig beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de commissaris-generaal op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Het komt aan verzoekster toe om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen. Verzoekster voert echter slechts een algemeen bekritisierend betoog waarin zij aangeeft het niet eens te zijn, de verzuchting uit dat zij alles heeft gedaan om haar herkomst te bewijzen en haar verklaringen herhaalt, doch hiermee slaagt zij er niet in de concrete en pertinente duidingen en vaststellingen in de bestreden beslissing te ontcrachten.

5.2. In de mate dat verzoekster meent dat zij diende te worden gehoord, wijst de Raad er nog op dat artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. Voorts blijkt uit verzoeksters verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij in de gelegenheid werd gesteld nieuwe elementen aan te halen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). Hieruit blijkt dat verzoekster wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het

kader van haar huidig verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar huidig verzoek werd aan verzoekster verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van haar verklaringen aldaar na zou gaan of haar verzoek al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoekster voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekster werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoekster was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken.

De Raad stelt tot slot vast dat verzoekster in haar verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen zij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

5.3. Aan verzoeksters Somalische nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoekster maakt echter niet aannemelijk dat zij (recent) afkomstig is uit het dorp Tuulo Barwaaqo in de provincie Gedo in Zuid-Somalië, noch uit een gebied in Somalië waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c, van de Vreemdelingenwet.

5.4. Waar verzoekster nog stelt dat zij van mening is dat "haar uitwijzing naar Djibouti een schending van art. 3 EVRM inhoudt", dient betreffende de aangevoerde schending van voormeld artikel van het EVRM te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad

de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 6 april 2023 staat het volgende vermeld:

"Tolk 1719 legt de eed af en tolkt Somalisch

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP stelt dat het aanknopingspunt het ongeloof betreft aangaande haar herkomst ondanks zij bij haar laatste VIB verschillende documenten heeft neergelegd die een begin van bewijs vormen, nl. verschillende getuigenissen van kennissen uit haar herkomstregio, de getuigenis van haar in België erkende ex-echtgenoot die subsidiaire bescherming gekregen heeft. De verzoekende partij beklemtoont dat ze uit dezelfde regio als haar ex-echtgenoot komt en dat zij omwille van hem naar hier gekomen is. De verzoekende partij benadrukt dat ze uit Somalië gevlucht is omdat ze met iemand van Al Shabaab diende te trouwen. Dit probleem is nog steeds actueel. Ze geeft aan dat ze op een legale manier naar België gekomen is en reeds vijf jaar in België verblijft. Ze vraagt om haar verhaal te geloven ofwel om haar een humanitaire verblijfstitel te geven. Ze stelt dat ze iemand is met heel veel problemen. De Kvz stelt dat de Raad niet bevoegd is voor de afgifte van een humanitaire verblijfstitel."

4.1. Ter terechtzitting haalt de verzoekende partij elementen aanhaalt waarover middels voormelde beschikking reeds standpunt werd ingenomen daar zij verwijst naar verschillende documenten die zij heeft neergelegd bij haar laatste verzoek om internationale bescherming, namelijk verschillende getuigenissen van kennissen uit haar herkomstregio en de getuigenis van haar ex-echtgenoot die in België subsidiaire bescherming heeft gekregen. Eenzelfde vaststelling dringt zich op waar de verzoekende partij aanhaalt dat ze uit Somalië gevlucht is omdat ze met iemand van Al Shabaab diende te trouwen.

In het licht van voormeld betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting herneemt de Raad dan ook volgende gronden van voormelde beschikking:

"In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd waarbij de commissaris-generaal met verwijzing naar verzoeksters verklaringen uiteenzet naar welke elementen zij verwijst en welke zij herhaalt.

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal op goede gronden om welke redenen de door verzoekster bijgebrachte documenten niet worden weerhouden. Zo stelt hij vast dat de voorgelegde documenten slechts getuigenissen betreffen van derden, die niets bijbrengen aan de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas en herkomst. Dergelijke getuigenissen hebben immers slechts waarde voor zover zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen van verzoekster, hetgeen in casu niet het geval is, zo stipt de commissaris-generaal aan. Ook aangaande de kopie van de verblijfskaart van haar ex-partner merkt hij op dat deze getuigenis niet samengaat met geloofwaardige verklaringen van verzoekster over uw Somalische herkomst. Betreffende de afkomst van haar ex-partner uit Tuulo Barwaaqo afkomstig is, de positieve beslissing in zijn hoofde en de komst van verzoekster naar België via gezinshereniging, benadrukt de commissaris-generaal hetgeen de Raad hierover in zijn arrest heeft gesteld. Tot slot merkt de commissaris-generaal wat betreft de door verzoekster neergelegde documenten over de oprichting van de Sade-gemeenschap in België op dat deze documenten verder niets bijdragen aan haar verklaringen of de ongeloofwaardigheid van haar herkomst niet weet te wijzigen, gezien deze documenten enkel bevestigen dat de Sade-gemeenschap werd opgericht, in België, als een vereniging zonder winstoogmerk. Hij voegt hieraan toe dat de bevestigingen door de verschillende leden van de oprichters van deze vereniging verzoekster uit Tuulo Barwaaqo afkomstig is, de ongeloofwaardigheid van haar beweerde herkomst niet herstelt, gezien zij niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen van verzoekster en slechts getuigenissen zijn van derden. Tot slot stelt de commissaris-generaal dat ook de opmerking dat deze personen haar familie en gezin in Somalië zouden hebben gekend absoluut niets bijdraagt.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij *in wezen niet verder komt dan het uiten van haar ongenoegen, het herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.*

5.1. De Raad stipt vooreerst aan dat verzoekster onderhavig beroep niet kan aanwenden als een vorm van beroep tegen de beoordeling in het kader van haar vorig verzoek om internationale bescherming die definitief is geworden. Het doel van onderhavig beroep kan er niet in bestaan opnieuw een uitspraak te verkrijgen over elementen die reeds in de beslissing met betrekking tot een eerder verzoek om internationale bescherming op definitieve wijze werden beoordeeld. Zoals de commissaris-generaal terecht aangeeft, staan er geen beroepsmogelijkheden tegen de eerdere beslissing van de commissaris-generaal inzake het vorige verzoek om internationale bescherming meer open en dient de beoordeling ervan derhalve als vaststaand te worden beschouwd, behoudens indien de commissaris-generaal bij de beoordeling van de aangevoerde elementen vaststelt dat deze gegevens "nieuw" zijn in de zin dat zij "de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt", m.a.w. of ze van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan voorheen. Hij stelt echter vast dat er in onderhavig dossier geen dergelijk element voorhanden is. De commissaris-generaal specificeert hierbij terecht dat gezien geen geloof kan worden gehecht aan haar werkelijke herkomst uit het dorp Tuulo Barwaaqo, gelegen in de Zuid-Somalische provincie Gedo, immers ook geen geloof kan worden gehecht aan de door haar opgeworpen vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan, en die zij in het kader van haar eerste volgende verzoek gewoonweg herhaalt." (eigen onderlijning)

De verzoekende partij haalt ter terechtzitting verder aan dat ze uit dezelfde regio als haar ex-echtgenoot komt en dat zij omwille van hem naar hier gekomen is. Samen met de commissaris-generaal duidt de Raad op zijn oordeel geveld in het arrest met nummer 260 851 van 17 september 2021 in het kader van het vorig verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij:

"Waar verzoekster in het verzoekschrift benadrukt dat zij naar België is gekomen via gezinshereniging met haar echtgenoot M.A.I., wiens herkomst niet werd betwist, merkt de Raad vooreerst op dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht wordt, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele elementen zoals aangebracht door verzoekster. Zij gaat met haar verweer in het verzoekschrift bovendien voorbij aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat: "Verder, dient gewezen op het feit dat leden van eenzelfde familie, zelfs een kerngezin, over verschillende geografische herkomstoorden kunnen beschikken, of op verschillende momenten een dorp of een streek verlaten kunnen hebben. Immers, de betrouwbaarheid van de door u neergelegde huwelijksakte wordt ten eerste in vraag gesteld, en u en uw ex-echtgenoot kunnen dan ook om het even waar, en om het even wanneer, zijn gehuwd, voordat uw ex-echtgenoot naar België kwam." De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar deze in zijn nota met opmerkingen stelt dat verzoekster zich niet zonder meer kan steunen op de erkenning van haar ex-echtgenoot M.A.I. teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken."

4.2. In het licht van het betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting beklemt de Raad dan ook wederom dat de verzoekende partij onderhavig beroep niet kan aanwenden als een vorm van beroep tegen de beoordeling in het kader van haar vorig verzoek om internationale bescherming die definitief is geworden. De beoordeling dient als vaststaand te worden beschouwd, behoudens indien de commissaris-generaal bij de beoordeling van de aangevoerde elementen vaststelt dat deze gegevens "nieuw" zijn in de zin dat zij "de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt". De Raad stipt tevens opnieuw aan dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek.

Uit voormelde gronden van de beschikking waarin wordt verwezen naar de motieven van de bestreden beslissing, blijkt dat door de commissaris-generaal afdoende rekening wordt gehouden met de door de verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aangevoerde documenten en elementen, en dienaangaande een degelijk en afdoende onderzoek werd gevoerd, doch dat deze niet werden aanvaard. Tevens werden de redenen die leidden tot dit besluit afdoende uiteengezet. De door de commissaris-generaal geformuleerde motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig, en vinden steun in het administratief dossier. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen. De Raad stelt echter vast dat zij hierin niet slaagt.

Door ter terechtzitting elementen te herhalen en te hekelen dat het aanknopingspunt het ongeloof betreft aangaande haar herkomst ondanks dat zij bij haar laatste verzoek om internationale bescherming verschillende documenten heeft neergelegd die zij bestempelt als een begin van bewijs, geeft zij in wezen aan het niet eens te zijn zonder ook maar enigszins op concrete wijze in te gaan op de vaststellingen dienaangaande. Eenzelfde vaststelling dringt zich op waar de verzoekende partij meent te moeten benadrukken dat ze uit Somalië gevlucht is omdat ze met iemand van Al Shabaab diende te trouwen en stelt dat dit probleem nog steeds actueel is. De verzoekende partij slaagt er dan ook niet in met haar betoog ter terechtzitting een ander licht te werpen op het vastgestelde in voormelde beschikking, laat staan de gronden te ontkrachten. Zij gaat immers voorbij aan de gronden van voormelde beschikking en de gemotiveerde vaststellingen in de bestreden beslissing, minstens brengt zij geen dienstige en concrete argumenten aan die hier afbreuk aan kunnen doen.

Waar de verzoekende partij ter terechtzitting nog aangeeft dat ze op een legale manier naar België gekomen is en reeds vijf jaar in België verblijft, voert de verzoekende partij slechts een algemeen betoog met elementen die hoe dan ook irrelevant zijn bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming en aldus geen elementen vormen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor een internationale beschermingsstatus in aanmerking komt. Zoals ter terechtzitting reeds geduid, is de Raad niet bevoegd voor de afgifte van een humanitaire verblijfstitel. Door te vragen haar verhaal te geloven en de stelling dat ze iemand is met heel veel problemen, slaagt zij er evenmin de concrete en pertinente duidingen en vaststellingen in de bestreden beslissing en voormelde beschikking te ontkrachten.

De verzoekende partij brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen valabele elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS